Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 2ai-246/25
2-19174634-02-2ai-25082025

D E C I Z I E
dispozitiv

26 ianuarie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând în procedură scrisă, apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 21 mai 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de OP ”Tristan Security” SRL, referitor la cererea Serviciului Fiscal de Stat împotriva lui Gorea Vadim cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 21 mai 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de OP ”Tristan Security” SRL, referitor la cererea Serviciului Fiscal de Stat împotriva lui Gorea Vadim cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 2ai-246/25
2-19174634-02-2ai-25082025

D E C I Z I E

26 ianuarie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând în procedură scrisă, apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat,
împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 21 mai 2025,
emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de OP ”Tristan Security” SRL, referitor la cererea Serviciului Fiscal de Stat împotriva lui Gorea Vadim cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află în examinare cauza de insolvabilitate intentată față de OP ”Tristan Security” SRL.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 04 iunie 2020 a fost intentat procesul de insolvabilitate cu inițierea procedurii simplificate a falimentului în privința OP ”Tristan Security” SRL, la cererea introductivă depusă

de către creditorul SRL „Locuinţă Confortabilă”, fiind desemnată în calitate de lichidator al debitorului administratorul autorizat Druguş Zinaida.

În cadrul procedurii respective, la 17 martie 2025 Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Gorea Vadim cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil OP ”Tristan Security” SRL, prin încasarea din contul pârâtului a sumei creanței sale validate conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 698.485,60 lei.

În motivarea cererii s-a menționat că creditorul Serviciul Fiscal de Stat și-a validat creanțele față de OP ”Tristan Security” SRL în sumă totală de 698.485,60 lei, dintre care suma de 462.426,22 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul III, iar suma de 236.059,38 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul VI.

Obligaţiile fiscale menţionate cuprind perioada de activitate a contribuabilului anterior intentării procesului de insolvabilitate, care s-au format în baza dărilor de seamă prezentate de debitor şi a deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 119/926 din 06 august 2020, obligaţii care nu au fost onorate de către debitor.

Totodată, având în vedere că debitorul OP ”Tristan Security” SRL nu dispune de bunuri care ar putea fi valorificate întru stingerea creanţelor validate, iar pe conturile bancare lipsesc mijloacele financiare, constată că unica modalitate de stingere a creanţelor validate ale Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului prin prisma art. 247, 248 al Legii insolvabilităţii.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 21 mai 2025, cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului

La 27 iunie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*), Serviciul Fiscal de Stat, a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central din 21 mai 2025.

În motivarea cererii de apel s-a indicat că hotărârea contestată este neîntemeiată, instanța de fond examinând superficial motivele de fapt și de drept ale cauzei, cu interpretarea eronată a normelor de drept.

Astfel, reiterând circumstanțele de fapt și normele reflectate în cererea de chemare în judecată, apelantul a subliniat că debitorul nu dispune de bunuri mobile sau imobile, nu are debitori și nu deține mijloace bănești apte să acopere creanțele creditorilor, astfel încât unica modalitate de recuperare a creanțelor fiscale o constituie angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere.

Restanța față de bugetul public național s-a format în baza dărilor de seamă fiscale prezentate de debitor și a deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 119/926 din 06 august 2020, obligații neachitate de către acesta.

De altfel, consideră că instanța de fond a respins cererea, apreciind că nu au fost probate acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, or, această concluzie este considerată eronată, întrucât din decizia nr. 119/926 din 06 august 2020 rezultă expres că administratorul statutar a împiedicat controlul fiscal prin neprezentarea documentelor și a ținut lipsa totală a contabilității pentru perioada 01 ianuarie 2019–31 mai 2020. Decizia menționată are valoare probatorie și confirmă neîndeplinirea obligațiilor legale cu privire la evidența contabilă, fapt ce a condus la imposibilitatea identificării masei debitoare, formarea creanțelor fiscale și agravarea situației financiare a debitorului.

Neținerea contabilității pe o perioadă îndelungată afectează grav transparența procedurii de insolvabilitate și drepturile creditorilor, constituind un temei expres de atragere la răspundere subsidiară conform art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

Totodată, a invocat și temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, constând în nedepunerea cererii introductive de insolvabilitate în termenul prevăzut de art. 14, respectiv din datele Sistemului informațional al Serviciului Fiscal de Stat rezultă că debitorul a înregistrat restanțe fiscale începând cu data de 25 octombrie 2018, dată la care trebuia achitat TVA-ul pentru perioada fiscală L/9/2018, conform art. 115 alin. (2) din Codul fiscal. Cu toate acestea, societatea și-a continuat activitatea, acumulând noi datorii față de buget.

Contrar celor reținute de instanța de fond, existența unei stări de insolvabilitate preexistente nu exclude legătura cauzală dintre fapta ilicită și insolvabilitate. Momentul survenirii incapacității de plată poate fi dedus din actele fiscal-contabile și din deciziile organelor fiscale, fără a fi necesară stabilirea sa exclusiv de către lichidator sau administrator.

Prin urmare, apelantul susține că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată și rezultatul unei interpretări eronate a prevederilor art. 247 și art. 248 din Legea insolvabilității, existând temeiuri legale clare pentru atragerea la răspundere subsidiară a administratorului statutar Gorea Vadim.

Aprecierea instanței de apel

Verificând hotărârea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul statuează că apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe, din considerentele ce succed.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu prevederile art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

După cum rezultă din lucrările cauzei, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 04 iunie 2020 a fost intentat procesul de insolvabilitate cu inițierea procedurii simplificate a falimentului în privința OP ”Tristan Security” SRL, la cererea introductivă depusă de către creditorul SRL „Locuinţă Confortabilă”, fiind desemnată în calitate de lichidator al debitorului administratorul autorizat Druguş Zinaida.

La caz, invocând că în cadrul procedurii respective, și-a validat creanțele față de OP ”Tristan Security” SRL în sumă totală de 698.485,60 lei, dintre care suma de 462.426,22 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul III, iar suma de 236.059,38 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul VI, însă debitorul nu dispune de active pentru a acoperi datoria în cauză, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Gorea Vadim cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil OP ”Tristan Security” SRL, prin încasarea din contul pârâtului a sumei creanței sale validate conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 698.485,60 lei.

În materie de drept, potrivit prevederilor art. 248 alin. (1), (4)-(6) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă

încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului. În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii. Termenul de prescripție pentru acțiunea prevăzută la alin. (1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate. În toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolvabilitate se pronunță prin hotărâre, care poate fi contestată cu apel de persoanele vizate în ea.

De asemenea, potrivit art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii, iar conform alin. (2) al aceleiași norme, prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

În context, conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 și 248 din Legea insolvabilității, reiese că în dependență de motivele apariției stării de insolvabilitate a debitorului, administratorul va purta răspundere subsidiară solidară față de creditori sau la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Totodată, Colegiul menționează că pentru a stabili vina și atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere și/sau de supraveghere a debitorului urmează să fie întrunite anumite condiții și anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, iar fapta să fie săvârșită cu vinovăție, iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiția că apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Instanța de apel remarcă faptul că răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanțelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente și concludente a următoarelor elemente esențiale: fapta ilicită, vinovăția, legătura cauzală dintre faptă și urmările provocate.

Prin urmare, aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Colegiul reține că solicitând atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere al debitorului insolvabil OP ”Tristan Security” SRL, prin încasarea din contul pârâtului a sumei creanței sale validate conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 698.485,60 lei, Serviciul Fiscal de Stat și-a întemeiat cererea în baza prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, în prima instanță făcând trimitere la: lit. e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și; lit. h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

În context, potrivit art. 14 alin. alin. (1), (3) și (4) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2). Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sânt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

De asemenea, instanța mai reține că acțiunea de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere este o acțiune a răspunderii civile delictuale care reiese din prevederile art. 1998 Cod civil, rezultând și din principiul răspunderii juridice pentru fapte ilicite cauzatoare de prejudicii, esența căruia constă în aceea că orice faptă a unei persoane prin acțiune sau omisiune, care cauzează altuia un prejudiciu, obligă pe acela culpabil să repare prejudiciul patrimonial.

Prin prisma prevederilor art. 1398 alin. (2) Cod civil, instanța de apel remarcă faptul că se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite și nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, în cazurile expres prevăzute de lege.

Așadar, în sensul dispozițiilor menționate, se subînțelege că pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componența delictului civil, care la rândul său include: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, și vinovăția. Acestea reprezintă condițiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege, când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

Astfel, legiuitorul identifică pentru ca instanța de insolvabilitate să se pronunțe asupra antrenării răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin cererea de atragere la răspundere subsidiară, trebuie să se dovedească condițiile întrunirii elementelor răspunderii civile delictuale și anume: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția.

În acest context, este de menționat că pentru intervenția răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, condițiile enumerate supra trebuie întrunite cumulativ, iar lipsa uneia conduce la lipsa răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

Contextual, potrivit art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

La caz însă, Serviciul Fiscal de Stat nu a demonstrat prin care anume fapte ilicite întreprinse de administratorul debitorului au dus la insolvabilitatea debitorului și respectiv la aducerea prejudiciului creditorului.

Cu referire la argumentul formulat de Serviciul Fiscal de Stat, precum că administratorul OP ”Tristan Security” SRL urmează a fi tras la răspundere subsidiară prin prisma prevederilor art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, Completul menționează că temeiul respectiv stabilește posibilitatea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale societății debitoare, precum și a oricărei alte persoane, care i-au cauzat insolvabilitatea, prin:

1. ținerea unei contabilități fictive; 2. ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii; 3. contribuirea la dispariția documentelor contabile; 4. contribuirea la dispariția documentelor de constituire.

Prin ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, pot fi înțelese acțiuni care încalcă reglementările contabile în vigoare – reglementări care conțin dispoziții exprese în privința cerințelor unice și a mecanismului de reglementare a contabilității și raportării financiare în Republica Moldova.

De asemenea, pentru a putea reține temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, urmează să se constate fapta săvârșită de către acesta, materializată prin una din acțiunile menționate la pct. 1 - 4.

La caz însă, reprezentantul Serviciului fiscal de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente cu referire la cele descrise, or, actul de control al Serviciului Fiscal de Stat nr. 5-701866 din 21 iulie 2020 și decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/926 din 06 august 2020 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către OP ”Tristan Security” SRL, probează doar comiterea anumitor abateri de la legislația fiscală de către debitor și anume – împiedicarea controlului fiscal prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente necesare Serviciului Fiscal de Stat, asupra problemelor ce apar în timpul controlului, lipsa totală a contabilității pentru perioada 01 ianuarie 2019-31 mai 2020.

De altfel, neajunsurile menționate supra nu pot echivala cu lipsa evidenței contabile, ținerea unei contabilității fictive sau ținerea unei contabilități contrare legii, dar întârzierea executării unei obligații.

Mai mult, instanța de apel menționează că normele aplicabile speței, instituie posibilitatea atragerii răspunderii doar în baza dovezilor care să conducă la concluzia că prin faptele enumerate de lege (invocate de Serviciul Fiscal de Stat) s-a cauzat insolvabilitatea. Concomitent, trebuie să fie confirmată vinovăția membrilor organelor de conducere a debitorului și, împreună cu îndeplinirea celorlalte condiții cerute pentru antrenarea răspunderii civile delictuale, trebuie dovedită vina/intenția direct a administratorului, or, simpla prezumție că insolvabilitatea firmei s-a produs ca urmare a conduitei administratorului, nu poate fi poate fi reținută ca mijloc de probă.

Din perspectiva legală, pentru atare cazuri de atragere a răspunderii administratorilor firmelor aflate în stare de insolvabilitate, urmează ca fapta ilicită să fie dovedită și constatată de către autoritatea fiscală, în conformitate cu legislația care reglementează modalitatea de evidență și ținere a contabilității.

Or, pentru comiterea acestor abateri de la legislația fiscală OP ”Tristan Security” SRL i-au fost aplicate sancțiuni fiscale, însă aceste sancțiuni aplicate în temeiul deciziei respective, nu au putut genera starea de insolvabilitate a OP

”Tristan Security” SRL, dat fiind caracterul redus al sancțiunilor pecuniare aplicate.

Suplimentar, atât actul de control al Serviciului Fiscal de Stat Nr. 5-701866 din 21 iulie 2020 și decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/926 din 06 august 2020 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către OP ”Tristan Security” SRL, au fost întocmite după intentarea procesului de insolvabilitate, iar abaterile fiscale constatate nici nu se încadrează în componenta delictuală specială prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

Astfel, Colegiul reține drept întemeiată concluzia instanței de fond și respectiv consideră irelevante argumentele apelantului cu referire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului OP ”Tristan Security” SRL în sensul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

În context, instanța de apel susține concluzia instanței de fond și respectiv consideră irelevante argumentele apelantului cu referire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului OP ”Tristan Security” SRL, în temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, or, potrivit art. 14 din legea citată, debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care: a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2).

De asemenea, conform art. 10 din Legea insolvabilității, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supra îndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Respectiv, în vederea determinării începerii curgerii termenului de depunere a cererii introductive, este necesar pentru început de a fi stabilit momentul survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate în raport cu societatea debitoare.

De altfel, deși incapacitatea de plată definită de art. 2 din Legea insolvabilității, ca fiind o situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale, Colegiul menționează că acesta nu de fiecare dată este determinativă pentru înaintarea

cererii introductive, deoarece incapacitatea de plată și respectiv apariția efectului stării de insolvabilitate a întreprinderii, urmează să fie demonstrate prin probe determinate în sensul art. 117-118 Cod de procedură civilă.

Or, simplul fapt al existenței datoriei față de creditori, nu poate fi reținută drept circumstanță esențială care să determine momentul survenirii incapacității de plată a societății debitoare, deoarece reieșind din prevederile Legii insolvabilității, incapacitatea de plată poate fi apreciată doar prin raportarea la întreaga situație patrimonială a întreprinderii, inclusiv existența de creanțe față de persoane terțe, dispunerea de bunuri imobile și/sau mobile, existența de mijloace financiare în casierie sau pe conturile bancare deținute în instituții financiare, etc, iar asemenea circumstanțe nu derivă din declarațiile apelantului și nu au fost stabilite de instanță în baza probelor prezentate.

În contradictoriu cu argumentele apelantului despre aluzia de culpă a organului de conducere în raport cu activitatea OP ”Tristan Security” SRL, Colegiul subliniază că reieșind din prevederile art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Suplimentar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În vederea aprecierii aplicabilității la caz al instituției răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere a debitorului, Colegiul adnotează că recurgerea la datele cuprinse în raportul administratorului insolvabilității se dovedește a fi utilă și datorită faptului că aceasta cuprinde o analiză complexă a situației economice a debitorului din ultimii trei ani anterior declanșării procesului de insolvabilitate, cauzele și împrejurările care au adus debitorul în această situație, precum și după caz, persoanele, care prin faptele lor, au condus la apariția stării de insolvabilitate din ultimii trei ani, în baza informației actualizate din Registrul de stat al persoanelor juridice, precum și din alte registre publice în acest sens.

De asemenea, raportul va trebui să cuprindă analiza concretă a conduitei foștilor membri ai organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului și/sau a oricărei alte persoane care ar fi putut contribui prin faptele sale la insolvabilitatea

debitorului, dar și analiza complexă a circumstanțelor economico-financiare cu care societatea debitoare s-a confruntat.

Mai mult ca atât, administratorul insolvabilității/lichidatorul va analiza oportunitatea angajării răspunderii personale patrimoniale a membrilor organelor de conducere și de supraveghere a debitorului prin raportare la toate faptele enumerate la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, iar analiza va cuprinde cel puțin perioada suspectă de 3 ani anteriori deschiderii procedurii de insolvabilitate, în care se poate cere anularea actelor și transferurilor patrimoniale frauduloase, în condițiile legii.

La caz, instanța de apel susține că la înaintarea acțiunii, apelantul nu a prezentat probe pertinente și admisibile care să dovedească faptul că este cunoscut momentul survenirii incapacității de plată a debitorului OP ”Tristan Security” SRL și faptul că anume administratorul acesteia se face culpabil de survenirea acestei stări, or, probe confirmative în vederea probării acestor argumente nu au fost prezentate, motiv din care, instanța le va respinge ca formale și declarative.

Respectiv, în speța dedusă judecății nu sunt întrunite condițiile tragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil în baza temeiurilor invocate și analizate, iar prin urmare, instanța de insolvabilitate just a conchis asupra netemeiniciei cererii de atragere la răspundere subsidiară și a respins acțiunea.

Instanța de apel mai notează că membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, astfel că în practică există tendința de a califica această formă a răspunderii ca având caracter delictual în toate situațiile.

Concluzionând în acest sens, Colegiul notează că din sensul prevederilor legale citate supra, se poate deduce că cererea de chemare în judecată formulată în scopul antrenării răspunderii membrilor organelor de conducere, precum și a altor persoane care prin activitatea lor au contribuit la ajungerea persoanei juridice în stare de insolvabilitate, trebuie să cuprindă în mod expres identificarea exactă a acestor persoane, faptele pentru care sunt considerate a fi responsabile, precum și dovezile pe care se sprijină cererea, în sensul art. 118 din Codul de procedură civilă.

Analizând situația de fapt din speța dată, în raport cu probele anexate la dosar, Colegiul menționează că concluzia instanței de insolvabilitate despre necesitatea respingerii cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil este justă, având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă. Actul de dispoziție al instanței de insolvabilitate a fost adoptat cu

respectarea normelor de procedură și cu aplicarea corectă a normelor de drept material.

În altă ordine de idei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995*).

Față de cele ce preced, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul înaintat de Serviciul Fiscal de Stat, și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 25 februarie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 21 mai 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de OP ”Tristan Security” SRL, referitor la cererea Serviciului Fiscal de Stat împotriva lui Gorea Vadim cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei